

Fra Klubbens besøg på KU Life (KVL)

Onsdag, den 18. april 2012

Deltagerne samledes ud for Veterinærhistorisk Museum, Søndre Sti 4. Tilslutningen var så stor, at deltagerne måtte deles op i 2 hold, hvoraf det ene besøgte Festauditoriet og museet, mens det andet spadserede i haven med veterinærstuderende Henrik Korsholm som guide.

I Festauditoriet fortalte museumsleder Hans Henrik Smedegaard levende og engageret om Den Kgl. Veterinær- og Landbohøjskole og om dens oprettelse. Veterinærvæsenet begyndte – ikke med sygdomme hos militærets heste – men med kvægpesten, der i midten af 1700-tallet lagde markerne øde. Lægen (!) Peder Christian Abildgaard (1740 – 1801) rejste til den anerkendte franske veterinærskole i Lyon, hvor han studerede i 2½ år, og hvor han blev tilbudt en lærerstilling, som han dog afslog. Da han kom hjem var kvægpesten næsten overstået og interessen for veterinærmedicin lille, indtil der i 1772 opstod en dødelig lungesygge hos hestene på Frederiksborg-stutteriet i Hillerød. Arveprins Frederik fik tilkaldt Abildgaard, der faktisk fik sygdomme inddæmnet. Derpå fulgte på kgl. opfordring publikationen "En dansk Heste- og Kvæglæge", som medførte, at Struense opfordrede Abildgaard til at oprette en egentlig veterinærskole. I 1773 oprettede han veterinærskolen på en grund på Christianshavn. Den vigtigste årsag til oprettelsen var hestens ve og vel, men kvægsygen fandtes stadig og Abildgaard bekæmpede den ved afspærring og nedslagning, en metode, der stadig anvendes ved bekæmpelse af alvorlige husdyrsygdomme.

Planer om at oprette en læreanstalt fælles for dyrlæger, landmænd og landinspektører førte til, at Landbohøjskolen opførtes på Frederiksberg på Villa Roligheds jorder efter tegninger af Michael Gottlieb Bindesbøll. Indvielsen fandt sted 24. august 1858 i overværelse af Frederik 7., der dog var svært utilfreds med at byggesummen var overskredet med hele 10 pct. Bindesbølls Landbohøjskole blev dog snart for lille, og med Johannes Emil Gnudtzmann som arkitekt opførtes i årene 1892-95 den nuværende hovedbygning. Fløjen ud mod Bülowvej er over 100 meter lang og ved byggeriet fordobledes hovedbygningens areal.

Festauditoriet er toppen af Bindesbølls hovedbygning. Rummet skal forestille et amfiteater med en illusion af, at forelæsninger findes sted under åben himmel. Derfor loftet udformet som et solsejl med den blå himmel synlig i kanterne. Solsejlet er dekoreret med bl.a. malede Flora Danica buketter af vilde planter. I midten hang oprindelig en lampe. Loftet synes at være en kuppel, men det er ganske fladt! Den 29. maj 2000 ramtes auditoriet af en eksplosionsulykke, men det er nu restaureret tilbage til det oprindelige udseende. I forhallen står en lille hestestatue, der er et forarbejde af Saly til hans rytterstatue på Amalienborg Slotsplads.

Selv om vi ikke så det, bør også nævnes Bjørn Nørgaards mosaik "Biologisk Mangfoldighed" i Gimlegården formet som DNA-streng med nogle af arternes utallighed indhugget som "helleristninger".

Klub 60+

Pensionistforening for tidligere medarbejdere i Fødevarerministeriet og for nuværende 60+ -medarbejdere

Veterinærhistorisk Museum er indrettet i Søndre Sidebygning i loftsetagen og indviet i 1973. I museet findes verdens største samling af hestesko; de ældste er orientalske fra 800-tallet. Abildgaard fandt på at tilpasse hesteskoen til hestens hove i stedet for omvendt; dette nedførte at hestene ikke længere haltede. Københavns hesteskofabrik solgte omkring år 1900 hestesko til den ganske verden og under 1. verdenskrig leverede fabrikken hestesko til både den engelske og tyske hær. Museet rummer naturligvis samlinger af en lang række veterinære instrumenter, hvoraf nogle nu er forbudt, men som ældre deltagere tidligere har set i anvendelse. Nævnes må også samlingen af gipsmodeller af berømte hestestatuer, f.eks. hoppe med føl (Knapstrup Hovedgaard), Christian 10. til hest (Århus Domkirke) og Den jyske hest (Randers). Der er også en model af Landbohøjskolen, som den så ud år 1900 og som den blev præsenteret på verdensudstillingen i Paris samme år. Modellen er restaureret i 1970 og senere repareret i 2010 af den da 93 årige Nanny Lernov.

Haven omfatter Skulpturhaven, Sommerblomsthaven (med Cafe Væksthuset) og Den romantiske Have. Haven indeholdt selv på dette tidlige tidspunkt en overvældende farvepragt, hovedsaglige naturligvis af løgplaner, men også andre planter f.eks. rododendron blomstrede. Mikroklimaet i haven i byen må være ganske særligt. I haven findes et eksemplar af verdens største træ "Mammutræet" (Californisk kæmpefyr) plantet i 1943, af verdens højeste træ Redwood (også fra Nordamerika) og af verdens ældste træ Tempeltræet. Haven rummer også et morbærtræ, der er en stikling af det træ, der af kongens rådgiver Meyercrone blev indført i 1679 og plantet i Roskilde. Der er også et eksemplar af det "lyslevende forstenede" træ vandgranen; det var troet uddødt, men blev fundet levende i floddale syd for Yangtze-Kiang i Szechuan. Vandgranen er nu almindelig i villahaver. Af andre mere usædvanlige vækster kan nævnes duetræet, hvis blomster minder om duer med udbredte vinger. Rosenhaven og sommerblomst haven var endnu i hi.

I den romantiske have findes en lille sø, som oprindeligt blev brugt til vask af hestehove. Midt i søen står nu på en lille ø en hængepil. Den er en efterfølger til den gamle hængepil, der blev plantet i 1860, og som stod på sin ø i 144 år indtil ugerningsmænd satte ild til træet, der trods brandvæsenets indsats ikke stod til at redde. Ganske vist skød små skud op fra kanten af den tilbagestående stub, men træet var jo hult, og disse skud kunne aldrig blive til et rigtigt træ. Derfor plantede man en ny 17 år gammel hængepil i håb om, at den kan opnå samme magiske kraft, som den gamle havde. Hvis man sad under den og blundede, kunne man blive statsminister. Det er ganske vist. (Anker Jørgensen gjorde det).

Det blev en meget indholdsrig og spændende eftermiddag på Frederiksberg.

